

Господи, Владыко, Царю небесный, грѣшникъ молитъ Ты не остави нго посѣщеникъмъ Твоимъ да исхытитъ присущую агницу изъ челюстей волчьихъ.

Неда, кои-то стояше умыслена, и не виждаше старец-атъ, плащиво поглѣдижъ назадъ.

— Моли ся дѣвойко, моли ся. Не дѣй ся обрѣща назадъ, рече той. Азъ знаж за кого ся ты молишь. Ты обчычашь царкынж Райнж, и азъ ѣж обчычамъ—Богъ да ни ѣ на помощь!.... Господи Владыко, Царю небесный, да будетъ разумъ мой и рука моя орудикъмъ благности Твои..... моли ся, моме, моли ся, не ся обрѣщай назадъ!.... Има въ дворовы-тѣ царевы слугы царевы, кои-то скрѣбѣжтъ за царь-атъ и за род-атъ му. Господи помози ихъ печалованію! Има помежду имъ избранъ, като Петъръ, ключарь царствиа небеснаго. Поговори съ него, дѣвойко, поговори..... Помолимъ ся Господу силъ, да кто правосудства и прѣмудраго промысла дѣло добрѣ смысля мнить—будеть убо, будетъ возстаник, правдивъ Богъ и тѣрпящимъ Его мзодатець будетъ!....

Неда ся вслуш'ваше въ слова-та на старец-атъ, и ней ся чиняше, че той бѣ пратенъ отъ